Štev. 243. V Trstu, v četrtek 2. septembra 1915. Letnik XL.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . 12.—
za tri mesece . . . . . 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev. zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema Inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Trdnjava Luck v naših rokah. - Brezuspešni ruski protinapadi v Galiciji

Ogromen plen zveznih čet od meseca majnika. - Na italijanski fronti položaj nelzpremenjen. - Prodiranje zveznih čet se nadaljuje na vsej črti.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 1. (Kor.) Uradno se objavlja: 1. septembra 1915, opoldne.

Trdnjava Luck je od včeraj v naših rokah. Staroslavni solnograško-gornjeavstrijski pešpolk nadvojvode Rainerja št. 59 je vrgel Ruse z bajonetom iz kolodvora in taborišč nih zakopov severno trga in je udri istočasno z bežečim sovražnikom v mesto, ki je bilo do večera izčiščeno sovražnika. Premagani sovražnik se je umaknil proti jugu in jugovzhodu.

Pri Bialem-Kamienu v severovzhodni Galiciji je armada generala Böhm-Ermolija v razsežnosti 20 km prebila sovražno črto. Vsled takega dvojnega poraza so bile vse še zapadno Styra bojujoče se ruske sile prisiljene, da so se umaknile za to reko. Umikanje sovražnika se je razširilo tekom današnjega jutra tudi na fronto pri Zborowu, ki jo je zasedla včeraj armada generala grofa Bothmerja.

Ob Strypi se boji nadaljujejo. Eden ruskih protinapadov je potisnil včeraj v ozemlju Kozowe eno nemško in eno avstrijsko brigado za par kilometrov nazaj. Krilni napad naših čet, ki je bil izvršen v svrho pregona sovražnika, je prisilil Ruse, še predno je prišel do učinka, da so se naglo umaknili na vzhodni breg Strype.

Tudi severno Buzacza je bilo odbitih več sovražnih napadov, pri čemer je imel nasprotnik težke izgube.

Število v zadnjih dneh v vzhodni Galiciji in vzhodno Vladimirja Volinskega ujetih Rusov je narastlo na 36 oficirjev in 15.256 mož.

Skupno je bilo v mesecu avgustu od zveznih čet, ki se nahajajo pod avstrijskim poveljstvom, ujetih 190 oficirjev in 53.229 mož in uplenjenih 34 topov in 123 strojnih pušk. Število ujetnikov, ki so jih ujele te sile od začetka maja dalje, znaša 2.110 oficirjev in 642.500 mož. Število pri teh operacijah uplenjenih topov znaša 394, število strojnih pušk pa 1275.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 1. (Kor.) Uradno se objavlja: 1. septembra 1915.

Položaj je nelzpremenjen.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 31. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Poročila sovražnih generalnih štabov:

Italija, 30. avgusta. — V Valsugani je bilo po našem poizvedovanju v smeri Cima Cista, ki obvlada s severozapada našo postojanko na Monte Salubio, konstatirano, da ima ta vrh v rokah močna sovražna skupina s strojnimi puškami. Dne 28. avgusta so naše čete izvršile napade na Cima Cista in zavzele in obdržale isto kljub ognju številnih sovražnih baterij.

Na Koroškem je izvršil sovražnik po daljši perijodi nedelavnosti zopet srdite napade na naše postojanke na Malem Palu, a je bil, kakor običajno, odbit.

V kotlini Bovca se je našim četam že pred par dnevi posrečilo, prodreti do onstran tega važnega kraja. Sedaj zapirajo dohode s Predela, s severne soške doline in Slateniške doline in sicer z močnimi postojankami. Ker sovražnik naših čet ni mogel pregnati, je otvoril, kakor običajno, srdit topovski ogenj na Bovec in je povzročil tamkaj več požarov.

Po poročilih iz oddelkov Tolmina so naše čete tamkaj med velikimi težavami zopet napredovale in sicer na višinah, ležečih zapadno tega kraja.

Na kraški planoti je sovražnik vsled našega spretnega prodiranja izpraznil par strelskih jarkov.

Naši napadi z letali so bili naperjeni dosedaj vedno proti vojaškim objektom. — Včeraj smo obmetali z bombami kolodvorsko postajo v Vogrskem, razsežna taborišča pri Kostanjevici in municijsko zalogo v Sežani. Naša letala niso imela nobene škode.

S soške fronte.

Soška fronta, 29. avg.

Dočim so Italijani minole dni prestavili težišče svojih napadov proti našim postojankam ob srednji Soči, posebno proti predmostni postojanki pri Tolminu, se sedaj zdi, da so uvideli brezuspešnost svojih prizadevanj, da bi v tem majhnem prostoru prodrli z ogromnimi silami ter so se zato vrnili k svojemu prvotnemu načrtu da prodro na doberdobski planoti. Mnogoštevilne napade, vseskoz energično izvajane, ki so bili naperjeni proti naši predmostni postojanki na zapadnem bregu Soče, je vodila italijanska artiljerija z višin Kolovratovega hrbta, dvigajočih se mestoma 900 m visoko, in z raznih dolinskih baterijskih postojank. Te napade proti našim dobro zgrajenim višinskim postojankam zapadno od Sv. Lucije in severno na onostranskem bregu Soče, ki so segali čez Mrzli vrh do krnskega ozemlja, sem pred nekaj dnevi zasledoval z lastnimi očmi. S temi napadi so hoteli Italijani omajati naše infanterijske postojanke in tako pripraviti za naskoke svoje pehote, ki so se vršili hitro drug za drugim. Višinsko ozemlje je tako, da so sovražni jarki mestoma tako blizo drug drugega, da je italijanska artiljerija pri obstreljevanju naših jarkov zadevala svoje lastne in pri nočnih naskokih in protinapadih so ti jarki pogosto menjavali svojega gospodarja, vsekakor samo za ure. Take brezpomembne dogodke so potem Cadornova poročila svečano napihnila kot italijanske uspehe.

V zadnjih dneh je naša težka artiljerija znatno omejila italijansko kanonado, da, na gotovih točkah zadušila popolnoma. Našim težkim možnarjem se je posrečilo najti italijanske baterijske postojanke, ki so bile zgrajene v predorih, ter jih uničiti. Dasi so Italijani jako spretni v maskiranju svoje artiljerije — te dni smo n. pr. odkrili baterije, ki so bile skrite v zgornjih nadstropjih hiš, in jih razstrelili — se našim artiljerijskim opazovalcem posreči skoraj vselej že po kratkem času, da zaslede italijanske baterije, ki jih nato uničijo z nekaj dobro merjenimi streli.

Odkar se je ojačila naša artiljerijska delavnost, je postalo mirneje okrog tolminskega predmostja. Italijane, ki so preje poznali silne učinke naših možnarjev le iz pripovedovanja v listih ter so smatrali te vesti za pretirane, prevzema sedaj neodoljiva groza, če samo kje najdejo učinke teh topov. Tako pripovedujejo ujetniki. Eden naših težkih možnarjev, ki je v spomin na padlega artiljerijskega polkovnika Riharda pl. Körnerja dobil ime »Rihard« in je deloval tudi že v Belgiji, je nedavno na italijanski fronti praznoval jubilej svojega 1200 strela.

Napadalni poizkusi proti tolminskemu predmostju so dosegli svoj višek v dneh od 18. do 21. avgusta. 18. avgusta so Italijani po večurni artiljerijski pripravi tekom popoldneva in večera šestkrat naskočili s pehoto in bili šestkrat s težkimi izgubami odbiti. Vso noč so trajali boji. Tekom 18 ur so izgubili Italijani ogromne množice mrtvih in ranjenih. 19. avgusta zjutraj je nastopila njihova pehota proti naši postojanki na Mrzlem vrhu in proti severno ležečemu hrbtu, višini 1448; toda ta napad, ki naj bi nas presenetil, je razpadel že pred žičnimi ograjami v našem ognju. Zvečer istega dne so naperili še dva ljuta napada proti predmostju in ob jutranjem svitu 21. avgusta so na 30 km široki fronti od Tolmina do Bovca poizkušali prodreti na raznih točkah. Toda napad na našo postojanko na Vršiču je bil s podporo artiljerije kmalu ustavljen. Na zapadnem soškem bregu pri Kozarščah se je razbilo sedem sovražnih naskokov ob železnem odporu tamkaj stoječih Ogrov in Hrvatov. Pred našimi postojankami na Mrzlem vrhu je ležalo na stotine italijanskih mrličev in naši vojaki uporabljajo vsa mogoča sredstva, da se zavarujejo proti vedno hujšemu mrliškemu smradu. Kljub temu so tvegali Italijani naslednji dan zopet nov napad, ki so ga naše, ogorčeno boreče se čete odbile. Ujetniki pripovedujejo, da je prišlo povelje, naj se brezpogojno vzame predmostna postojanka. Odtod ti večno se ponavljajoči pehotni napadi, ki se vedno iznova započenjajo kljub neverjetnim izgubam.

21. avgusta je jelo tudi ob doberdobski planoti postajati živahneje. Bersaljerji so se zakadili proti našim postojankam na Griže Brdo, kjer je teklo že veliko italijanske krvi, ter prišli blizu do naših strelskih jarkov, kjer jih je sprejel uničujoč ogenj in jih vrgel nazaj. Pri napadu na zapadni del planote je prišlo do strašnih bojev moža z možem, v katerih so odločili naši bajoneti. Ker so Italijani očividno izprevideli, da stanejo ti naskoki ogromnih človeških žrtev, ne da bi rodili kak uspeh, poizkušajo sedaj, da se z metodičnim delom približajo našim postojankam. Kopljejo rove in poizkušajo s taktiko, ki je na nekem drugem bojišču mestoma prinesla obilo uspeha, ki je pa na tukajšnjem ozemlju docela zgrešena, ker ovirajo kopanje največje težave. Toda morda »metodična ofenziva«, kakor jo imenuje Cadorna, jako nadrobno in počasno postopanje, iznova obudi nade italijanskega ljudstva, ki so ga razočarali mnogi neuspeli naskoki.

Z doberdobske fronte.

Po skalnatih stezicah in mračnih klancih, po temi, da ne vidiš svoje lastne roke, spemo korakoma gor v Sv. Martin, vasico na južnem pobočju gore Sv. Mihela, ki je ključ naših postojank na doberdobski planoti, ki se zanjo vrše vroči boji. Krog inkrog popolna tišina; le naši bobneči koraki in udarci okovanih čevljev odmevajo vanjo. Če se ozreš, spoznaš po mnogih rdečkasto žarečih pičicah, tlečih cigaretah, pohodno črto stotnije. Tuintam se skozi črno noč med gozdnim drevjem zasvetijo sivkasta poslopja, ki jih jedva opaziš v senci vrtov, ki jih obdajajo. Tipajoč se pomikamo po globokem klancu med visokim obzidjem navkreber, kar nas nenadoma obdajo številne senčne podobe: ena naših bojnih straž. Njen poveljnik nam pokaže smer, v kateri nam je korakati, da pridemo na koto .... Kako se naj v tej zmedi cesta, poti, ki so jih ravnokar izkrčili po gozdovih, in mnogih steza spoznamo, o je bila seveda naša stvar. Predvsem pa tleče cigarete proč, kajti preblizu smo sovražnika. Naprej se pojde skrajno pozorno in pazljivo tiho in v vrstah, puške za streljanje pripravljene v rokah, zakaj vsak hip moremo naleteti na sovražne patrulje, ali večje italijanske oddelke, ki prodirajo.

Zavarovanje pohoda s stranskimi patruljami na takem neprehodnem svetu ni mogoče, in tako bi se moglo pripetiti, da bi prileteli kaki italijanski bojni straži kar v naročje. Na vzhodu se kaže rdečkast svit. Luna kmalu izide; zdaj pa je krog nas še tema kakor v rogu. Včasih mi na čelu potihnejo, ker se zatakljal nizdol, in obenem je počil strel. Kroglja tleskne ob zid in kakor strahova, kakor sivi podobi v sanjah, se naenkrat dvigneta pred nami iz visoke trave dva naša opazovalca ter sporočita, da se tik ob našem zidu potika močna italijanska patrulja. Kmalu zaiskri pred nami vse polno strelov z ostrim zvokom, kakor če počiš z bičem, in čez naše glave je začelo brneti in brenčati, žvižgati in peti in na stotine krogelj je tleskalo v zid. Ob negotovi mesečini izza oblakov morem pregledati le bližnjo desetorico svojih ljudi, ki leže in čepe, pripravljeni za streljanje za zidom ter, ker so itak že opaženi, ravnodušno pušijo cigarete. Polagoma začne sovražni ogenj, ki ne odgovarjamo nanj, pojemati, še en strel zavzeni, in konec. Na levi pri zvoniku in na desni pri Črničih pa streljanje čedalje bolj narašča in med pokanje pušk se vmešava prasketanje strojnih pušk, da pretresa živce. Tam so naše kolone že prešle k naskoku. Skozi vrzel v zidu sem zlezel na drugo stran naprej, kar se pojavijo pred menoj štirje vojaki, kakor da bi vzrastli iz tal. Četovodja mi sporoči, da je s šestorico mož preiskal ospredje, prišel pri tem med Italijane ter se umeknil po kratkem boju, v katerem so imela bodala in kopita glavno ulogo; toda vrnil se je samo s štirimi možmi, dva sta se izgubila. Sunek, da bi jih skušali dobiti ven, bi bil zaman, združen z izgubami. Zato počenemo zopet za zid s srdom v srcu in stisnjenimi zobmi, kazalce ob petelinih ter opazujemo s poostrenimi očmi prostor pred seboj. In res se priženo, kakor kače se priplazijo skozi kršje in grmičje, v vsaki kotanji se ugnezdijo, zlezejo za vsako drevo, za vsak grm. Za sekundo se njih sence pred nami vzdignejo, potem pa zopet izginejo v tleh.

Tedaj zažari nad krajino jarek svit. Kakor bela roka pošasti potiplje italijanski žaromet nad našimi črtami, ki se pa v njih ne pokaže niti konec nosu. Potem tiplje dalje po ozki livadi med nami in sovražnikom, skoči v oblake, pa se nagne zopet na zemljo ter razsvetli gozdnati svet pred nami kakor po dnevu. Po nerodnosti zadene odsek njegovega svetlobnega stožca Italijane, ki leže za kamenjem ali se po trebuhih plazijo k nam; z daljnogledom je natančno spoznati pripognjene glave, da, celo obraze. A naša ura še ni bila. Žaromet ugasne in v temi pustimo priti Lahe bližje, prav blizu. Nepremično ležimo na preži, že se sliši takljanje kamenja, tedaj se začuje žvižg, in z zvenečim krikom: »Avanti! Evviva Savoia!« poskačejo Italijani kvišku ter pridrve v velikih skokih proti nam. Takrat pa se začuje tudi na naši strani povelje: »Ogenj!« — čarodejna beseda, ki sproži tisočero pušk. In kakor električne iskre zažarevajo streli in skačejo od cevi do cevi, kakor švrkanje z bičem poka Italijanom krog ušes ter jih vrže cele kupe na tla; njihov naskok je odbit še preden se je prav začel.

»Scampa, Scampa!« — Bežite, bežite!« Dš nas doseže karajoči, a obenem spodbujajoči glas nekega italijanskega častnika, ki se zaman trudi, da bi bežeče vojake zadržal; naperimo brzi ogenj tjekaj, odkoder prihaja glas, in kmalu je utihnilo tudi tam vse.

V deželi svetega egoizma.

O tem pač ni sanjal Salandra, ko je pred desetimi meseci poslal v deželo nauk o sacro egoismo, da bi ljudstvo na izvajanju njegove zapovedi moglo ubrati smer, ki propovedniku italijanske vladne modrosti nikakor ne more ugajati. Posamezni pridobitni stanovi Italije se kažejo danes tako razgrete po ognju svetega egoizma, da skušajo sedaj oblasti ta nevarni ogenj z različnimi odredbami — udušiti. Za ranjence in za tiste, ki so za fronto po vojni potisnjeni v bedo, se nikjer ne nabira več med meščanskimi krogi. Le še nekatera socijalistična glasila vzdržujejo med delavci vnemo za nabiranje. Zato so blagajne Rdečega križa in vseh zavodov in društev, ki vrše dobrovoljno vojno službo, izpraznjene do zadnjega in pričakujejo le še od vlade prispevkov, ker bi drugače morala zaustaviti obrat. Dokaz za to: okrožnice, s katerimi se obračajo do imovitnikov tudi izven Italije, in v katerih se ne olepšava stanje stvari. »Potrebujemo denarja neizogibno in takoj — tako pravi neki oklic »Rdečega križa« — kajti troški naših naprav so se pokazali večji, nego smo mogli pričakovati. Naša sredstva pa so popolnoma izčrpljena.« Tudi za svojce tistih, ki se bore na fronti, ni nič več tu, in poizkusi, da bi izvabili denaria, so menda naleteli na sveti egoizem posedujočih, ki bržčas menijo, ali da so že dovolj storili, ali pa da morejo nadaljne plačevanje vladi prepustiti. **»Mnogo patrijotizma, ali malo denarja!«** Pod to rubriko preštevajo »Avanti«, za njim vsi drugi strankimi listi borzne vspehe meščanskih zbirk v posamičnih mestih in predlagajo številke, imena in date o svetem egoizmu neproletaričnih pridobitvenih stanov. Dežuje protestov, ne pa — denarja!

Posledica temu je, da so mnogi lazareti privatnega značaja ostali brez strežniškega in negovalnega personala, dočim so druge morali zapreti; da bogati, ki se čutijo po krivici napadane v označenih glasilih, raje beže, ker se v svojem delokrogu vsled grozečega vedenja množice

---

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépin

Pivoine in Fra Diavolo sta se spoznala.

Nekaka omotica je za trenutek omrtvila vse njene duševne moči in Pivoine se je poluzavestna zgrudila v kot voza. Ko se je zopet zavedela in pogledala skozi vratca, je Fra Diavolo že izginil in kočija je že dospela na trg Sloge. Tu je kočijaž ustavil.

— Kam se popeljete, madame? — je vprašal sluga, ki je stopil z voza, da vpraša Pivoino po njenih ukazih.

— Domov! — je odgovorila Pivoine, — in hitro!

Hotela je biti sama in se zakleniti, da bi nemoteno mogla razmišljati in morda tudi jokati.

Voz se je odpeljal v hitrem diru in je v nekaterih minutah že dospel v rue Castellane. Ko je Pivoine stopila iz voza, bi se bila skoraj samega strahu zgrudila na tla.

Fra Diavolo se je obesil zadaj na vozna peresa in se je tako pripeljal žnjo vred pred njeno stanovanje. Kakor pošast je sedaj stal nepomično pred vrati. Ni nagovoril Pivoine, ko je šla mimo njega, a pozdravil jo je.

Pivoine je čutila, da jej je kri izginila iz ustnic in ni jej bilo mogoče vrniti pozdrava z lahnim pokimanjem. Ko je stopila v svojo sobo, se je zgrudila na stol in je bridko zajokala.

— Moj bog! Moj bog! — je vzdihovala, — kaj se godi z menoj? ...

Po tem obupnem vzkliku je stopila k oknu, ga odprla in pogledala na cesto. Na nasprotnem pločniku je stal Fra Diavolo in zdelo se je, da z gorečimi pogledi požira njena okna.

Zvečerilo se je. Slikar se ni genil z mesta in je ostal nepomično tamkaj.

Pivoine je trpela peklenske muke. Želela si je smrti, a vendar je čutila nekaj, kar jo je z neodoljivo silo vezalo na življenje. Ob enajstih je šla spat, kakor navadno. Toda ta noč je bila noč neprestanih duševnih in telesnih muk. Ni zaspala niti en trenutek in vsaka ura se jej je zdela cela večnost.

Končno se je vendarle zdanilo.

Pivoine je pohitela k oknu in razgrnila težke zastore, ki jih je zgrnila zvečer njena hišna. Fra Diavolo vkljub snegu in mrazu ni zapustil svojega mesta. Videti je bil le še bolj bled in pobit, kot pa prejšnje popoldne.

— Naj bo! — je rekla Pivoine, — kocka je padla! Moja usoda hoče tako! ... Naj se izpolni! ...

Oblekla je potem svojo najpreprostejšo obleko, ne da bi bila poklicala hišno, da bi jej pomagala. Vse dragocenosti, ki jih je dobila v dar od Renéja, kakor tudi denar, ki ga je še imela od njega, je položila tako, da je bilo vse mogoče videti takoj. Vzela ni s seboj niti enega prstana, niti enega vinarja — nič, prav čisto nič.

Nato je zapustila stanovanje, šla po stopnjicah navzdol, stopila na ulico in potem tja k Fra Diavolu, ki je vsled utrujenosti in mraza komaj še stal pokoncu.

— Čuj me, — mu je rekla.

— Čujem, — je odgovoril.

— Ali me ljubiš še?

— To me moreš še vprašati? — je vzkliknil slikar. — Odkar si šla od mene, sem imel pogum, da si nisem vzel življenja, ker sem te hotel še videti.

— Tudi jaz te ljubim, — je nadaljevala Pivoine, — ljubim te bolj kot svoje življenje in svojo srečo! ... Naj se torej izpolni najina usoda, ker ne moreva živeti drug brez drugega ... Vzemi me s seboj, s teboj pojdem, kamor hočeš.

— Prej še besedo, — je odgovoril Fra Diavolo. — Preden sprejmem tvojo ponudbo, ti moram povedati vse.

— Govori, — je odvrnila Pivoine.

— Ti si sedaj bogata in srečna ...

— Bogata, da — srečna ne!

— Jaz pa sem ubožnejši kot sem bil kedaj.

— To mi je vseeno.

— Nimam kruha vsak dan.

— Če ne bova imela kruha, ne bova jedla!

— Morda ti bom večkrat očital, da si me zapustila, da si se podala drugemu.

— Ta očitanja bodo zame kazen, ki sem jo zaslužila. Bilo je grdo od mene, da sem te zapustila, kajti tepel si me le zato, ker si bil ljubosumen, in ljubosumen bi ne bil mogel biti, če bi me ne bil ljubil.

— Torej se ne boš kesala, če se povrneš k meni?

— Prisegam ti, da se ne bom!

— Mračni pogled v najino bodočnost te torej ne straši?

— Oba sva še dovolj mlada, da smeva upati v lepo bodočnost.

— Potem pridi! Pojdiva! ....

(Dalje).

ne čutijo več varne svojega življenja. In vse to se dogaja v trenotku, ko prihajajo s fronte vedno novi in vedno večji vlaki z ranjenci, ko so v zgornji Italiji vse razpoložljive postelje že davno zasedene, ko se vlada, kolikor le more, izogiblje pošiljanja težko ranjenih dalje na jug. Tudi najmanjše in najumazaneje gostilne zgornje Italije, ki so najmanje pripravne za nameščanje bolnikov, so napolnjene z ranjenci. Nobeni šoli, nobenemu samostanu, nobenemu zavodu, ki so služili sanitarnim namenom, ni prizanešeno. Redovne družbe morajo porabljati svoje premoženje, ker jih nista ne vlada, ne Rdeči križ v naprej preskrbela z nikakimi sredstvi za oskrbovanje bolnikov. Sedaj je delamožnost samostanskih zavodov pred nepremagljivimi težavami. Nedostaja obvez in medikamentov. V Italiji niso bili pripravljeni na toliko porabo vsega, kar je neizogibno potrebno za negovanje ranjencev. V glavnem je bila Nemčija dobavitelj predmetov za bolnišnice. Sedaj pa Nemčija noče in ne more ničesar dobavljati.

Malo drugače je v tovarnah municije. Zaloge se morajo najhitreje obnovljati, kajti vojni material, ki je bil proračunan za polno leto, je komaj zadoščal za eno četrtletje. Da niso v zadnjih dveh mesecih s polnim pritiskom izdelovali municije, bi Cadorna že danes sedel na suhem in bi mogel g. Salandri prepustiti delo sklepanja miru. Kakor nam izjavljajo od zanesljive strani, ki je dobro seznanjena s hodniki na Montecitorio (parlamenta), **igra vprašanje municije na izbrežku vojne proti Turčiji važno vlogo.** Sedaj, ko gre Italija v Orijent, ne bo mogla Anglija drugače, nego da bo pošiljala materijal, ki je za nadaljno fabrikacijo municije neizogibno potreben.

Da-li pa bo Anglija pošiljala tudi denarja in oglja, se še ne ve z gotovostjo. **Zahteva, naj se zastavijo dohodki od carin.** V to pa ne more Italija privoliti že zato, ker vsi drugi viri dohodkov počasi vsihajo in se prazni državna vreča. O kakem nasilnem posojilu pa ministri, ki vodijo finančno ministrstvo in finančne posle, nočejo nič vedeti. Dobrovoljno pa ne daje po svetem egoizmu prežeto ljudstvo — nič več! Po »Tagesposti«.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 1. (Kor.) **Veliki glavni stan, 1. septembra 1915:**

(Armadna skupina generalfeldmaršala Hindenburga). Vzhodno Njemena se boji nadaljujejo.

Na zapadni fronti **Grodna se nahajajo naše čete pred zunanjo utrdbeno črto.**

Med Odelskom (vzhodno Sokolke) in Bjelovješkim gozdom se nadaljuje zasledovanje.

(Armadna skupina princa Leopolda bavarskega). Gornji tok Narewa je bil prekoračen. Severno Pruzanov je bil sovražnik potisnjen preko močvirnatega ozemlja.

(Armadna skupina generalfeldmaršala Mackensena). Zasledovanje se je nadaljevalo. Kjer se je sovražnik postavil v bran, je bil vržen.

Jugovzhodno bojišče. — Čete generala Bothmerja so kljub trdovratnemu odporu naskočile višine vzhodno brega Strype in severno Zborowa. Trenotno zadrževanje po ruskih protinapadih je bilo po odbitju istih premagano.

Število v avgustu od nemških čet na vzhodnem in jugovzhodnem bojišču ujetih mož in uplenjenega vojnega materijala znaša nad 2000 oficirjev in 269.839 mož, nad 2200 topov in daleč nad 560 strojnih pušk. Od teh pride na Kovno okoli 20.000 ujetnikov in 827 pušk in na Nowo-Georgijewsk okoli 90.000 mož (med njimi 15 generalov in tisoč drugih oficirjev), nad 1200 topov in 150 strojnih pušk. Preštevanje topov in strojnih pušk v Nowo-Georgijewsku pa še ni končano, preštevanje strojnih pušk v Kovnu se pa še ni pričelo. Skupna svota navedenih števil se bo torej še znatno zvišala.

Zalog municije, živil in ovsa v obeh trdnjavah začasno še ni mogoče pregledati.

Število ujetnikov, ki so jih ujele nemške in avstrijske čete od 2. maja, pričetka pomladanske ofenzive v Galiciji, je narastlo sedaj na daleč nad en milijon.

Vrhovno armadno vodstvo.

Tretje vojno posojilo v Nemčiji.

BERLIN, 31. (Kor.) Poziv na podpisovanje tretjega vojnega posojila je izšel. Posojilo se obrestuje zopet s 5 %, ter je odpovedljivo do 1. oktobra 1924. Podpisovalna cena znaša 99 % napram 97 ½ % pri prvem in 98 ½ % pri drugem vojnem posojilu. Vplačilo se razdeli na štiri roke od 18. oktobra do 22. januarja 1916. Naloženi znesek je neomejen, čas podpisovanja se prične 4. t. m. ter konča 22. septembra.

Na razvalinah Bresta-Litowskega.

Vojni poročevalec »Tagesposte« opisuje sledeče pretresljive prizore povodom svojega prihoda v Brest-Litowsk, ki so ga zavzele naše čete z naskokom:

S prodirajočim šestim armadnim zborom generala Arza sem prispel kmalu po zasedenju mesta v goreči Brest-Litovski. Zopet se mi je nudila slika groznega, strahotnega, brezsmiselnega uničevanja. Kakor Vladimir Volinskij in Novo Aleksandrijo, so Rusi tudi Brest pred predajo zažgali na vseh straneh. Skoro do malega vse je zgorelo v velikem mestu in ostale so le gole razvaline. Ko smo prišli v mesto, je na mnogih krajih mogočno plapolal ogenj. Plameni so švigali iz nizkih hiš in vrtov preko širokih, peščenih cest. Iz zidov, ki so se ravnokar porušili, so se dvigali rdeči žarki proti nebu in rmeni, grizoči in silno pekoči oblaki dima so zapirali pot v zgorelo čitadelo. Na vseh poti od zunanjih utrdb do središča mesta razvaline pri razvalinah; uničene so notranje utrdbe, razrušen veliki, lepi kolodvor in na krajih, kjer so bili poprej okraj pri okraju, se nahajajo sedaj puščobne razvaline. Kaos dimnikov je na tržišču: železne peči in kupi opek leže razmetani na vse strani; tu je bil tovarniški del mesta. Železniška proga je posejana s prevrnjenimi in porušenimi rdečimi vagoni, vmes pa leže poginjena živina in uničene zaloge blaga. Kjer se je prizaneslo hišam, tamkaj je razsajala poprej ruska soldateska, ki je na drobne kosce razbila vse, kar ji je prišlo pod roke. Visoka, svetla cerkev z modrimi kupolami in bleščečimi se rdečimi križi gleda z višine na opustošeno mesto, v katerem je bilo poprej še 50.000 ljudi.

V noči po naskoku na zapadne in severne utrdbe, so zmagovite čete takoj pričele s prodiranjem v mesto. Ogenj iz mesta in notranjih utrdb jim je bil kažipot. Železniški most in cestni most sta bila porušena, istotako tudi most na splavih. Ob 5 zjutraj je že vihrala na čitadeli ogrska zastava. Čete, ki so šle dopoldne po gorečih cestah, so prišle v popolnoma porušeno mesto. Močen veter je razpihaval v plamene, ki so švigali od hiše do hiše, polite s petrolejem. Poslopja so se med strašnim grmenjem neprestano podirala. Tudi čitadela je postala žrtev požara. Posrečilo se je rešiti le skladišča z velikimi, s petrolejem politimi zalogami.

Ceste so bile popolnoma prazne, brez živih bitij. V glavnem drevoredu so naleteli na majhnega konjička, na nekem vrtu pred zgorelo hišo pa starko s 4 otroci. To je bilo vse, kar je bilo najti živega v mestu.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 1. (Kor.) **Veliki glavni stan, 1. septembra 1915:**

Zapadno bojišče.

Položaj je neizpremenjen. Severozapadno Bapauma je bilo eno angleško letalo sestreljeno.

Vrhovno armadno vodstvo.

Angleške vojaške priprave.

LONDON, 31. (Kor.) (Reuterjev urad). Anglija je dobavila Franciji dva milijona ton premoga za izdelovanje municije. En del te municije je bil odposlan po ladjah, ki jih je dala na razpolago britska admiraliteta. Transport je sedaj končan.

Avstralske tovarne za orožje delajo nekaj časa sem z dvojnimi dnevninami, tako da se je izdelava zelo pomnožila. Vladne delavnice v Novem južnem Walesu so se pretvorile v arzenale ter izdelujejo sedaj strojne puške. Brambni minister Avstralije je izvršil priprave za izdelovanje težkih granat.

Angleške izgube.

LONDON, 31. (Kor.) Zadnji seznam o izgubah izkazuje 129 oficirjev in 830 mož.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 31. (Kor.) **Iz glavnega stana se poroča:**

Na vseh frontah se ni zgodilo ničesar pomembnega.

CARIGRAD, 31. (Kor.) Po nadaljnih poročilih iz Dardanel prihajajo ogromne izgube, ki so jih imeli Angleži in Francozi v zadnjih bojih pri Anaforti, vedno bolj na dan. Samo severno Azmak Dere, kjer so bili napadi sovražnika razmeroma slabotni, je bilo naštetih 3400 mrtvih. Izgube sovražnika v oddelkih, kjer je bila bojna akcija srditejša, morajo biti še mnogo večje.

Avstrijski poslanik pri sultanu.

CARIGRAD, 31. (Kor) Avstro-ogrski poslanik mejni grof Pallavicini je bil včeraj od sultana sprejet v avdijenco. **Poslanik se je zahvalil sultanu za želje, ki jih je povodom rojstnega dne cesarja in kralja Frana Josipa izrazil po Najvišjem ceremonijskem mojstru.**

Masaryk suspendiran.

PRAGA, 1. (Kor.) Kakor poročajo »Narodni Listy«, je profesorski kolegij češkega vseučilišča soglasno sklenil, da suspendira profesorja Masaryka, ker se je odstranil brez potrebnega opravičenja in eno leto ni izvrševal svoje funkcije.

Deputacija Madžarov in Hrvatov pri cesarju.

DUNAJ, 1. (Kor.) Pod vodstvom ogrskega ministrskega predsednika grofa Tisze in hrvatskega bana barona Skerlecza, je prispelo danes zvečer okoli 470 članov vseh municipijev Ogrske, Hrvatske in Slavonije na Dunaj, ki se poklonijo jutri cesarju. Mesto je v zastavah.

Zvečer se je vršil v Industriehausu od ministrskega predsednika grofa Stürgkha prirejeni sprejem, pri katerem je imel ministrski predsednik nagovor, v katerem je goste, posebno grofa Tiszo, ožjega prijatelja, imenom vlade najprisrčneje pozdravil in izjavil, da je v smislu velikega trenutka, ako izraža prepričanje, da se je v pragmatični sankciji se nahajajoča misel obojestranske obrambe ravno v sedanjih časih čudovito obnesla. Če zamoremo neomajno združeni v zvezi z našimi zavezniki kljubovati celemu svetu, se moramo zahvaliti zato predvsem skupni ideji. Poleg velikega zadovoljstva z vsem, kar smo sami storili v težkem vojnem času, nas navdaja enak vesel ponos nad slavo, ki so si jo priborili na bojiščih naši vojaki, nad silo in energijo, ki jo pokazujejo dežele ogrske krone. Ravno ta doba nam je pokazala, kaj ste Avstrija in Ogrska v resnici v vztrajnem in zvestem sodelovanju.

Ministrski predsednik je naglašal, da gleda v navzočnosti gostov simbol našega nadaljnega skupnega delovanja, na korist države, blagoslov monarhije in za slavo in sijaj ljubljene vladarske hiše.

DUNAJ, 1. (Kor.) Člani hrvatske deputacije so prispeli pod vodstvom bana barona Skerlecza danes opoldne na Dunaj.

Na govor ministrskega predsednika Stürgkha je odgovoril ministrski predsednik Tisza z iskrenimi besedami zahvale. Naglašal je, da so zvesta vdanost, spoštljiva ljubezen do vzvišene osebe vladarja in iskreno tovariško čuvstvo z zvestimi avstrijskimi tovariši: ona čustva, ki so dovedla deputacijo semkaj. Govornik je poudarjal nato, da smo v sedanjem velikem boju zmagali, ker smo bili edini. Ako ta boj v vzajemni ljubezni in vzajemnem zaupanju vzdržimo, moramo v tem smislu nadaljevati v mirnem delu vsakdanjega življenja; potem se bo utrdil prestiž monarhije, da se ne bo nihče več upal, ogrožati varnost monarhije.

Govora obeh ministrskih predsednikov sta bila sprejeta z viharnim, dolgotrajočim odobravanjem.

Odlikovanje.

DUNAJ, 1. (Kor.) Njegovo Veličanstvo je najmilostljivejše blagovolilo podeliti polkovniku Rajmundu Budinerju, poveljniku pešpolka št. 16., plemiški stan.

Bryan ne pride v Berlin.

NEW-YORK, 1. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Bivši zunanji minister Združenih držav Bryan je dementiral vesti nemških listov, češ, da namerava obiskati v kratkem Berlin.

Domače vesti.

Spomini na tržaško šolstvo. V »Reichsposti« piše neki namestništveni svetovalec: »Nasilni časi vsemogočnega Rascovicha in dr. Veneziana so ostali v žalostnem spominu. Vsak občinski uslužbenec, ki ni hotel biti irredentist, je moral iti. Star šolski ravnatelj, učen in domoljuben mož, mi je pripovedoval, da je pred kakimi 10 leti ranjki **dr. Venezian v spremstvu bivšega rimskega župana zloglasnega Nathana nadziral tržaške šole** in pri tem je Nathan izjavil, da je popolnoma zadovoljen z napredkom učencev v laški literaturi«. Ob drugi priliki je dr. Venezian obiskal tržaške šole v družbi **profesorja dr. Cezarja Lombrosa in zgodovinarja Ferrerja.** Obadva sta pobožno poslušala besede dr. Veneziana, ki jima je razlagal narodne ideje učencev in je slikal tržaško mladino kot zavetišče italijanskih aspiracij. Posebno sta se gosta iz Italije veselila narodnega mišljenja, ki je vladalo na dekliškem liceju v via Felice Venezian. Moj izvestitelj mi je povedal, da je bilo takratnemu šolskemu nadzorniku naročeno, da naj ignorira ta nespodobna nadzorovanja, da bi se ja kje ne zadelo. Tržaška občina je šla še dalje, državnega ljudskošolskega zakona kratkomalo ni hotela priznati. Vlada pa je vse to mirno gledala radi ljubega miru in pa da ne žali občutljivosti sedanjega izdajalca. Zvesti avstrijski domoljubi pa so morali trpeti, da so mestni očetje uganjali te nasilnosti —«. Mi bi te spomine lahko poškropili s slovensko usodo davnih in prav zadnjih časov, ampak ...

Za spravo med narodi se je oglasil tajni svetnik profesor dr. Viljem Kahl, radi česar so ga napadli — kakor jih imenuje — brezkrajni aneksijonisti. Odgovarja jim med drugim: »V Bismarckovi šoli, in sicer ne le iz njegovih spisov, ampak tudi v osebnem občevanju sem izpoznal ceno nemške narodne države in pa načelo, naj se pri odločitvah svetovnozgodovinskega pomena ne zgodi ničesar, **kar bi izključilo možnost zopetne politične in kulturelne sprave med narodi.** Temen madež velikega časa je, da je Nemcev, ki sodržavljana, kvazastopa kak drug in morda zmerneji nazor o mirovnih pogojih, brez strahu in brezobzirno postavljajo na sramotni oder kot mlačneža, sentimentalca in Bog ve kaj še. Proti takim podtikanjem in osebnim napadom branim sebe in mnoge tisoče«. — Nemški »brezkrajni« so res nepoboljšljivi.

Deželnosodni svetnik v disciplinarni preiskavi. Pred višjim deželnim sodiščem dalmatinskim se je imela te dni vršiti disciplinarna razprava proti deželnosodnemu svetniku Ivu Grisogonu, a je bila odložena, da-si je obtoženec prišel gori iz Nussdorfa. Gre za politično delovanje obtoženca.

Naši vojni ujetniki v Italiji. „Slovenskemu Narodu“ piše neki vojni ujetnik v Italiji, da je moral pisati nemški, ker se slovenski ne sme pisati. Pisati da se sme samo italijansko, francosko, angleško in nemško. Nam pa je pisal ujetnik Vinko Mandelj, nadučitelj iz Št. Martina v Brdih, iz Cremone dopisnico izključno v slovenskem jeziku. Tudi naslov je bil slovenski, le pod označenjem „Trst“ je bilo pripomnjeno „Austria“. Na naslovni strani karte so bili trije pečati: Censura Corrispondenza Prigionieri. — Verificato per censura. — Croce rossa italiana. Comitato centrale.

Pozdrave iz Pule Trstu in njega slovenski okolici pošiljajo Škedenjci: Anton Merlak, Sancin-Piko, I. Štoka, L. Godina z bratom Silvestrom, Peter Sancin, Ivan Čuk, L. Obat. Avg. Miklavec, Cile Sancin, I. Pregarc, Just Sancin-Paron, Ivan Bizjak, Andrej Zuljan, Sancin-Ščetina, Godina-Barakoš, D. Srebenik, Miroslav Pižon, M. Fonda, Godina-Fero, Sancin-Cin, Sancin-Vrbič, Drag. Werk, Sancin-Zika, Sancin-Zajc, Anton Toč, Cacek. — **Dalje pošiljajo od istotam pozdrave:** Novič, Jakob Perhavc, Karl Markuža, Alojzij Krmolj, Anton Zavadlal, Josip Zavadlal, Krpan, Sluga, Birsa.

Z gališkega bojnega polja pošiljajo bratske pozdrave hrabrim braniteljem domovine na italijanski meji Slovenci z Goriškega pri topničarskem polku ... vojna pošta 350: Josip Pelicon, Sovodnje; Alfonz Mozetič, Miren; Ivan Leban, Lokavec; Avgust Klanjšček, Števerjan; Anton Placer, Lokve; I. Strgar, Gor. Cerovo; Ivan Maligoj, Št. Florijan; Alojzij Mavec, Skopo; M. Godnič, Sv. Križ; Al. Mozetič, Renče; I. Gregorič, Prvačina. — Pišejo dalje: Cesarjev rojstni dan smo lepo pozdravili tudi mi. Ko je legel večerni mrak na zemljo smo se zbrali in zapeli cesarsko pesem, da je odmevalo daleč v gališko šumo. Na to pa smo z istim navdušenjem zapeli našo himno »Lepa naša domovina«. Ko je odzvenel zadnji zvok, so glasno odmevali »Nazdar«-klici in ploskanje. Ta naša manifestacija lojalnosti in slovenskega rodoljubja je bila častnikom po godu. Obdarovali so nas s cigaretami. Na njihovo zahtevo smo ponovili »Lepo našo domovino«.

Srečkanje loterije društva c. kr. poštnih in brzojavnih uslužbencev v Pragi se je vršilo nde 31. 5. 1915. Glavni dobitek K 25.000 je zadela št. 097.656, drugi glavni dobitek vrednosti K 4000 je zadela št. 152.309, tretji glavni dobitek vrednosti K 1.000 je zadela št. 155.070. — 6 dobitkov vrednosti po 500 K so zadele štev. 268,991, 291.488, 172.573, 283,821, 195.259, 282.443. — Od ostalih dobitkov se dobijo posebni listi po 10 vinarjev do 8. t. m. pri Ivanu Mohoriču, ulica Carradori 15, ali pa pri vratarju na glavni pošti.

Sedem let ječe je prisodilo vojno sodišče v Moravski Ostravi nekemu Strejčeku. Denunciral je bil dra. Hrastka iz Štramberka in je bil ta poslednji na podlagi denuncijacije tudi obtožen. Na razpravi pa se je pokazalo, da je bila denuncijacija brez podlage in da je denuncijant tudi po krivem prisegel. Od tod toli ojstra kazen.

Tepen je bil včeraj popoldne 31 letni uradnik ladjedelnice pri Sv. Roku, Rudolf Rottenstein. Nič ne vemo, ne kdo, ne zakaj da ga je. Vemo le, da je prišel Rottenstein zdravit se v Trst na zdravniško postajo. Imel je precejšnjo rano nad levim očesom in desna roka mu je bila opraskana. Sicer je pa sam povedal, da ga je nekdo naklestil, a ni povedal, kdo. Zdravnik mu je seveda izlečil rane.

Na delu. 16 letni zidarski vajenec Alojzij Terčon, ki stanuje pri Sv. Mariji Magdaleni zgornji, si je včeraj popoldne okoli dveh, na delu izvinil levo roko za pestjo. Moral je na zdravniško postajo, da mu je zdravnik roko naravnal in povil.

Umrli so: Prijavljeni dne 1. t. m. na mestnem fizikatu: Panicali Evgenia, 45 let, ulica della Ferriera št. 14; Stopper Josipina, 48 let, Pončana št. 60; Potišek Frančiška, 62 let, ulica Torricelli št. 10. — V mestni bolnišnici dne 1. t. m.: Antonini Ivan, 56 let; Viktor Anton, 56 let.

Cene raznih živil v Trstu.

(Dne 1. septembra 1915.)

Moka bela	K 0·78	kg
Sladkor	K 1·—	kg
Meso (goveje) sprednji deli	K 4·32	kg
„ „ zadnji „ K	4·44	kg
Meso telečje	K 7·20	kg
Meso koštrunovo	K 4·—	kg
Slanina (soljena)	4.40 do 5.40	kg
Gnjat, kuhana	K 12·—	kg
Maslo sirovo	K 6·—	kg
Sir (ementalski)	K 5·40	kg
Kokoši	K 7·50 do 8·50	ena
Pščanci	K 3·— do 4·—	eden
Polenovka suha	K 2·20, 2·40	kg
„ namočena	1·28	kg
Testenina	K 2·88	kg
Riž	K 2·—	kg
Fžol	K 1·28	kg
Bob	K 1·60	kg
Zelje (sladko)	K 32, 46	kg
Zelje (kislo)	K 1·04	kg
Kisla repa	K —·64	kg
Ječmen	K 2·— 2·60	
Fižol (stročji) vinarjev	40, 48	kg
Krompir „	20 do 24	kg
Paradižniki „	40, 48	kg
Radič „	4 do 6	merica
Salata „	10 do 12	glava
Česen „	6, 8	glava
Čebula „	K 64, 72	kg
Jajca „	15, 20	komad
Buče „	6, 8	komad
Pesa „	3 do 4	komad
Malancane „	2, 4	komad
Kumare „	6 do 8	komad
Mleko „	56, 60	liter

Kolera v Trstu.

Poročilo o stanju kolere dne 1. septembra 1915.

Dne 31. avg. je bilo v zdravniški oskrbi:	15
Novi slučaji:	1
Okrevalo (oseb):	2
Umrlo (oseb):	—
Ostalo v zdravniški oskrbi (oseb)	14

Nov slučaj je bil konstatiran v ul. Eremo št. 239 (infekcija nalezena najbrže v Doberdobu.)

Bacilonosci v opazovanju:	7
V vili Sartorio je na opazovanju:	9

Milo iz lilijnega mleka Steckenpferd Bergmann & Co., Dešin na Labi, Tetschen

uživa vsestransko priljubljenost vsled svojega izbornega učinka in dokazani neprekosljivosti za odpravo poletnih mehurčkov in racijonelno negovanje kože in lepote. Na tisoče zahvalnih pisem. Mnoga odlikovanja! Paziti je pri nakupu na znamko „Steckenpferd“ in na polno ime tvrdke! Dobiva se po K 1·— v lekarnah, mirodilnicah in parfemerijah. Ravno tako se je obnesla lilijna krema „Manera“ (80 stot.) za ohranitev nežnih belih rok.

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Sežanska lekarna išče deklo. Ponudbe pod „Lekarna“ na Inseratni oddelek Edinosti. 306

Mlilica Črnolasa! Prejel Vaše pismo, a ne morem odgovoriti kakor želite. Izvolite določiti dan sestanka. Pišite pod „Sestanek“ na Inseratni oddelek Edinosti.

Kupujem žaklje v vsaki množini po visoki ceni. Ul. Torrente 36 G. Stebel. (367

Čokolada vseh vrst se dobi po ceni v ulici Torrente 36. Renato Grinaldi. 371

Kupujem žaklje vsake vrste. Ulica Solitario 21 (pri mestni bolnišnici). — Jakob Margon. 129

Prodam fin tropinovec po K 3 liter, navadni tropinovec po K 2·40 liter, fin rum po K 3·20 liter, navadni rum po K 2·60 liter, stari slivovec po K 3·—, brinjevec po 2·60 liter, konjak po 3 K liter, malinovec po K 2·40, Amaro Istria po K 2·60 liter, Vlahov po K 3·—. — IVAN KRIŽMANČIČ, Trst, ul. Caserma 8. 383

Umetni zobje

z in brez čeljusti, zlate krone in obrobki

VILJEM TUSCHER

konces. zobotehnik

TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.

Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Partija grobega domestichs

(sirovo platno) visoko 75, 86 in 154 cm prodaja samo

Fratelli Soletti & C.o

Trst, ulica S. Nicolo štev. 3.

Skladišče odprto od 9 do poldne in od 3—6 popoldne.

Opozarja se slavno občinstvo, da se je preselilo

skladišče kovin

za vojaške dobave

v ulico CECILIA DE RITTMEYER 4.

Urad nakupovanja S. A. centrale kovin za vojaške dobave.

Knjigovodja

sposoben, vešč bilance in prost vojaščine **se išče**

za trgovino z vinom na debelo na Reki.

Pogoji: popolen korespondent v nemškem in hrvatskem oziroma italijanskem jeziku in hiter računar. Prositelji, posebno absolventi trgovske visoke šole naj dopošljejo ponudbe s prepisi spričeval in znatevo plača pod

„W. V. 7681“ na Rudolf Mosse, Dunaj I, Seilerstätte 2.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

UMETNI ZOBJE.

Oglasi, osmrtnice, zahvale in vsakovrstna naznanila reklamne vsebine, naj se pošiljajo na »Inseratni oddelek Edinosti« —

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

TRST - Piazza della Caserma Štv. 2, I. nad. - TRST

(v lastni palači) vhod po glavnih stopnjicah.

POSOJILA DAJE

za vknjižbo 5 ½ %

na menice po 6 %

na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru

ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po

4 ¼ %

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.

Rentni davek plačuje zavod sam. - Vloga se lahko po eno krono. - ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE (HRANILNE PUŠICE).

Poštno-hranilnični račun 16.004. TELEFON št. 952

Ima varnostno celico (safe deposits) za shrambo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, **popolnoma varno** proti ulomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter jo oddaja strankam v najem **po najnižjih cenah.**

STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.

Uradne ure: od 9 do 12 dopold. in od 3 do 5 popold. Izplačuje za vsak delavnik ob uradnih urah